

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere faalydende:

Paragraph 2 i Loven af 20de August 1853 angaaende Oprettelsen af en Helbredelsesanstalt for Sindsfyge i Østifterne med Undtagelse af Kjøbenhavn indeholder nærmere Bestemmelser om, hvorledes de Udgifter, som Oprettelsen af bemeldte Anstalt har medført, og som foreløbigen ere afholdte ved rentebærende Laan af Statskassen, skulle tilveiebringes ved Ligning paa Kjøbstæderne og Amtenes Hartkorn, hvorimod samme ikke, saaledes som det for den norske Østfiske Anstalts Vedkommende er steet ved Placaten af 13de October 1847 § 4, indeholder Hjemmel til at ligne det Beløb, med hvilket forstnævnte Anstalts aarlige Udgifter maatte overstige sammes Indtægter, paa lignende Maade.

Da nu imidlertid bemeldte Helbredelsesanstalts Indretning er saa vidt fremmet, at Kongen har bifaldet, at samme tages i Brug den 1ste November næstkommende, og da det her ligesaa tidt som ved den jydske Helbredelsesanstalt tør antages, at Anstaltens Indtægter ville være tilstrækkelige til at dække de med samme forbundne Udgifter, af hvilken Grund der ogsaa i indseende Mars Finantslov er bevilget et rentefrit Forskud af 10,000 Rb. til Bestridelsen af disse Udgifter, er det nødvendigt, at der træffes nærmere Bestemmelse om, hvorledes de tidnævnte Udgifter endelig skulle afholdes. Med Hensyn til, at der under Forhandlingerne om Forslaget til Finantsloven for næste Aar er af Indenrigsministeriet reist Tvivl, om der høves nogen Hjemmel til at paabyrde Kongerigets Finantser den foreløbige Afholdelse af de Beløb, der medgaae til de aarlige Udgifter ved Helbredelsesanstalterne for Sindsfyge i Nørrejylland og Østifterne udover disse Anstalters Indtægter, som rente-

frie Forskud, har Justitsministeriet, fra hvis Side der ikke kunde være Noget at erindre imod, at de omhandlede Beløb udgif af Finantsloven, naar der paa anden Maade stikkes de oftnævnte Anstalter de til Bestridelsen af deres løbende Udgifter fornødne Pengesummer, troet ved samme Leilighed at burde søge Bemyndigelse til at tilveiebringe disse ved en forskudsvis Ligning paa vedkommende Kjøbstæder og Amtsrepartitionsfond.

Skjøndt de Anstalter, der ere paatænkte oprettede saavel i Østifterne som i Nørrejylland til Ophold for uheldbedelige Sindsfyge, først om længere Tid ville træde i Virksomhed, har Ministeriet dog anseet det for rettest allerede nu at give lignende Regler om Dækkningen af deres aarlige Underbalance som de, der findes i nærværende Lovs §§ 1 og 2.

Da der derhos er reist Spørgsmaal, om der ikke maatte være Anledning til at forhøje den ved Placaten af 13de October 1847 § 4 fastsatte Betaling af 50 Rb. aarlig for uformuende Patienter, er der ved Lovens § 4 indrømmet Ministeriet Bemyndigelse til, efter forudgaaet Forhandling med Amtsraadeene, at træffe en saadan Foranstaltning.

Ødet Ministeriet saaledes har ladet udarbejde foranstaaende Lovudkast, ved hvis Vedtagelse det i Placaten af 13de October 1847 § 6 givne Tilsagn formeentlig vil være fyldestgjort, skal man med Hensyn til sammes enkelte Bestemmelser blot tilføje, at man, da Budgetterne for de ommeldte Anstalter efter den forandrede Ordning ikke vilde blive forelagte Rigsdagen, har troet at burde give samme, der maa antages nærmest at træde istedetfor den manglende Provindsrepræsentation, Leilighed til at føre Control med Helbredelsesanstalternes Virksomhed og Bestyrelse derved, at saavel en Beretning herom, som de afgjorte Regnskaber forelægges Rigsdagen.